

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΕΥΛΑΜΠΙΟΣ ΚΑΙ ΕΥΛΑΜΠΙΑ.

Ο Άγιος Ευλάμπιος και η αδελφή του, Αγία Ευλαμπία, που η Εκκλησία μας γιορτάζει, στις 10 Οκτωβρίου, γεννήθηκαν στην Νικομήδεια, από ευσεβείς γονείς. Από τους ευσεβείς και ενάρετους γονείς, τους δόθηκε Χριστιανική ανατροφή και παρά το νεαρό της ηλικίας τους, έγιναν, φανατικοί οπαδοί, των Χριστιανικών Αληθειών. Είχαν πλούσια σωματικά και ψυχικά χαρίσματα, που από νωρίς έκαναν την εμφάνισή τους και τους έκαναν να ξεχωρίζουν, από τους συνομήλικές τους. Έζησαν, όταν βασιλιάς στη Ρώμη, ήταν, ο σκληροτράχηλος και αιμοχαρής Μαξιμιλιανός και ηγεμόνας της Νικομήδειας, ο αιμοβόρος Μάξιμος.

Με αφορμή τα αυτοκρατορικά διατάγματα, που εξέδωσαν και στάλθηκαν παντού, οι Χριστιανοί, ήταν αναγκασμένοι ή στα είδωλα να θυσιάσουν ή να υποστούν τα επακόλουθα, της άρνησής τους. Συλλήψεις και διώξεις παντού, ήταν, στην ημερησία διάταξη. Ο νεαρός Ευλάμπιος δεν μπορούσε να αντέξει, να βλέπει τους Χριστιανούς να υποφέρουν, όπως και δεν μπορούσε να βλέπει, να υβρίζεται και να προσβάλλεται, το Όνομα του Θεού. Γι' αυτό

εγκαταλείπει την Νικομήδεια και επιλέγει σαν τόπο εγκατάστασής του, μια έρημη τοποθεσία, όπου, για τον εαυτό του εφαρμόζει, αυστηρή, ασκητική ζωή. Γρήγορα όμως, διαπιστώνει, ότι αυτή η ζωή, ήταν, χωρίς δράση ή τουλάχιστον, όπως, θα την ήθελε. Γι' αυτό εγκαταλείπει την έρημο και πηγαίνει στην πόλη, με σκοπό να παρουσιαστεί, στους ειδωλολάτρες ηγεμόνες, προκειμένου να τους προκαλέσει, με την πίστη του και την ευσέβειά του και να λάβει πιο γρήγορα, το φωτοστέφανο, της άθλησής του. Μόλις πάτησε τα πόδια του στην πόλη και γνώρισε από κοντά τα αντιχριστιανικά διατάγματα, άρχισε να τα περιγελά και να μιλεί περιφρονητικά, γι' αυτά. Όσοι τον άκουσαν να μιλά, έτσι, γι' αυτά, αμέσως κατάλαβαν, ότι είναι Χριστιανός, τον συλλαμβάνουν, προκειμένου να τον οδηγήσουν στον ηγεμόνα, για να δώσει εξηγήσεις, γι' αυτή του την συμπεριφορά.

Ο ηγεμόνας, αντικρύζοντας τον νεαρό Ευλάμπιο και βλέποντας την ηλικία του, πίστεψε ο αιμοβόρος τύραννος, πως θα ήταν, εύκολη υπόθεση, γι' αυτόν. Ξεκινά, με ήπιους και σε χαμηλούς τόνους την ανάκριση, ζητώντας επίμονα να μάθει, γιατί μίλησε έτσι για τους θεούς, τονίζοντάς του συγχρόνως, ότι το συμφέρον του είναι, να θυσιάσει στα είδωλα, για να αποφύγει, τα βασανιστήρια. Τότε, εισπράττει με θάρρος, την απάντηση του Αγίου: « Αν άρχοντά μου γνώριζες, πιο είναι το συμφέρον σου, θα προσκυνούσες τον Ένα και Αληθινό Θεό, που είναι ο Δημιουργός, του Ουρανού και της Γης. Οι δικοί σου θεοί, είναι ψεύτικοι και τους χρησιμοποιείς, προκειμένου να κοροϊδεύεις, τους απλοϊκούς οπαδούς σου. Μ' αυτό τον τρόπο τους οδηγείς στην Κόλαση, όπου, θα βασανίζονται, αιώνια».

Δεν πρόλαβε ο Άγιος, να τελειώσει τις θαρραλέες του φράσεις και ο τύραννος, αγριεμένος, δίδει εντολή στους στρατιώτες του, να ξεγυμνώσουν τον Άγιο και ν' αρχίσουν να τον χτυπούν, αλύπητα. Ήταν τόσο το μίσος τους, που το αγνό νεανικό κορμί του Αγίου, γέμισε πληγές και πολύ γρήγορα μεταβλήθηκε, σε μια λίμνη, αίματος. Για να τον κάνει, όμως, ο αιμοχαρής τύραννος, να πονέσει περισσότερο, δίδει εντολή, να τον κρεμάσουν σε δέντρο και να συνεχίσουν να τον χτυπούν, με το ίδιο μίσος. Κόντευε, να του λιώσουν τις σάρκες και άρχισαν να φαίνονται, όλα του τα κόκαλα. Ο Άγιος με την προσευχή του, έδειχνε να τα υπομένει όλα, με πρωτοφανή καρτερία. Οι παρευρισκόμενοι, θαύμαζαν το Θεό του Αγίου και γίνονταν Χριστιανοί, εκτός από τον αιμοβόρο τύραννο, που μελετούσε πιο θα είναι, το επόμενο, βασανιστήριο.

Αφού διαπίστωσε, ότι ο Άγιος δεν κάμπτεται με υποσχέσεις, αλλά και βασανιστήρια, σοφίζεται το δαιμονικό του μυαλό, να του εξάρθρωσει τα δάκτυλα των χεριών και των ποδιών, προκειμένου να τον κάνει να πονέσει περισσότερο. Του δένει τα δάκτυλα, με δερμάτινα λουριά και άρχισαν να του τα τραβούν, μέχρι που τα εξάρθρωσαν, όλα. Ακολούθησε, η εξάρθρωση των αγκώνων και των ποδιών, ελπίζοντας, ότι ο Άγιος, θα ξεψυχούσε από τους πόνους. Όμως με τις προσευχές του κατάφερνε ο Άγιος, να βγαίνει νικητής και να εξοργίζει, έτσι, τον αναισθητο τύραννο. Και σαν, να μην έφθαναν μόνο τα βασανιστήρια, που επέβαλλε στον Άγιο, άρχισε ακόμη να φλυαρεί και να υβρίζει τον Μόνο Αληθινό Θεό Του, βλασφημώντας τον Σταυρό του Χριστού και τη Σάρκωσή Του. Ο Άγιος Ευλάμπιος, του χαρακτηρίζει τότε, τους δικούς του θεούς, φονιάδες και πολεμοχαρείς, που τον κάνουν θηρίο ανήμερο και τον εξοργίζουν περισσότερο.

Δίδει, αμέσως εντολή, να πυρακτώσουν σιδερένιο κρεβάτι και αφού γίνει κατακόκκινο από την πυρά, να ξαπλώσουν και να δέσουν επάνω, τον Άγιο. Μόλις, τέλειωσαν οι προετοιμασίες, οι δήμιοι αρπάζουν, σαν αρπακτικά κοράκια, τον Άγιο και τον τοποθετούν επάνω στο πυρακτωμένο κρεβάτι. Ίσα που πρόλαβε, να κάνει το σταυρό του και να παρακαλέσει τον Θεό, να τον βοηθήσει. Όλοι οι παρευρισκόμενοι, με κομμένη την ανάσα, παρακολουθούσαν το θέαμα. Το πυρακτωμένο κρεβάτι, μεταβλήθηκε, σε ένα μαλακό

στρώμα. Ο Άγιος ευχαριστούσε και δοξολογούσε τον Θεό, λυπόταν όμως, γιατί παρά τα βασανιστήρια που του έκαναν, δεν πίστευαν, στον Αληθινό Θεό. Γι' αυτό ζητά, από τον αιμοχαρή τύραννο, να τον οδηγήσει, στο ναό των ειδώλων. Πίστεψε ο ασεβής, ότι ο Άγιος θα ασεβούσε και θα προσκυνούσε, τους ψεύτικους ειδωλολατρικούς θεούς. Η είδηση απλώθηκε γρήγορα και πολλοί έσπευσαν, να παρακολουθήσουν, το θέμα. Ο Άγιος οδηγήθηκε μπροστά στο βωμό των ειδώλων, με ξεχωριστές τιμές. Σταματά, απέναντι στο μεγαλύτερο και σπουδαιότερο είδωλο, το ακουμπά λίγο, με το χέρι του και του λέγει: « Με τη Δύναμη του Θεού, σε διατάζω, να πέσεις κάτω στη γη και να γίνεις χώμα και σκόνη». Ο συγκεντρωμένος όχλος, που παρακολουθούσε το θέαμα, πίστεψε στον Αληθινό Θεό του Αγίου και πολλοί βαπτίστηκαν και έγιναν Χριστιανοί.

Ανάμεσα στο συγκεντρωμένο όχλο, ήταν και η αδελφή του, η Ευλαμπία, που με δάκρυα στα μάτια, τον πλησιάζει και του λέγει: « Είμαι η αδελφή σου Ευλάμπιε, που μας γέννησε και μας ανέθρεψε, η ίδια μάνα. Πρέπει μαζί να πεθάνουμε, για την αγάπη μας, στον Αληθινό Θεό». Ο αιμοβόρος τύραννος, έδειχνε να τα έχει χαμένα. Δεν πίστευε στα μάτια του, γι' αυτά που έβλεπε, να συμβαίνουν και δάγκωνε τις σάρκες του, από το κακό του. Άρχισε να προκαλεί την νεαρή Ευλαμπία, ότι προσποιείται και κάνει την Χριστιανή, ενώ έχει εραστή τον Ευλάμπιο και δεν είναι, αδελφός της. Αμέσως εισπράττει την απάντηση, από την νεαρή Ευλαμπία : « Άκουσε τύραννε, για να μάθεις. Είμαι Χριστιανή και πιστεύω στο Μόνο Αληθινό Θεό, τον οποίο, προσκυνώ και λατρεύω. Μην ελπίζεις, ότι θα με τρομάξουν, τα όποια βασανιστήρια, εφαρμόσεις σε μένα. Μάθε ακόμη, ότι ο Ευλάμπιος είναι πραγματικά αδελφός μου, όχι μόνο στη σάρκα, αλλά και στην ψυχή».

Ο σκληρόκαρδος τύραννος, πριν καν προφθάσει, η νεαρή Ευλαμπία, να ολοκληρώσει τις φράσεις της, δίδει εντολή στους δήμειους, να την χτυπούν το πρόσωπο, μέχρι, που να το παραμορφώσουν. Το αγνό νεανικό της πρόσωπο, γέμισε από πληγές και από αίματα. Ο αδελφός Ευλάμπιος, δίπλα της, την ενθάρρυνε, να παραμείνει ανδρεία και να μην δειλιάσει. Αφού βεβαιώθηκε ο τύραννος, ότι και η νεαρή Ευλαμπία, δεν κάμπτεται, δίδει εντολή στους δήμειους, να βράσουν καζάνι με νερό και να ρίξουν μέσα, τους δυο Αγίους. Μόλις, ετοιμάστηκε το καζάνι και άρχισε να κοχλάζει το νερό, έριξαν πρώτο τον Άγιο Ευλάμπιο και προσκαλούσε την αδελφή του Ευλαμπία, να μην δειλιάσει, αλλά, να κάνει το ίδιο, γιατί το νερό παραμένει, δροσερό. Έτσι και οι δυο, μέσα στο ζεματιστό νερό, υμνούσαν και δοξολογούσαν, τον Θεό. Πολλοί από το συγκεντρωμένο πλήθος, πίστεψε, στο Αληθινό Θεό των Μαρτύρων και έγιναν Χριστιανοί.

Μόνο, το ανθρωπόμορφο τέρας, ο ηγεμόνας, δεν έβλεπε αυτά που συνέβαιναν και δίδει εντολή στους δήμειους, να τυφλώσουν τον Άγιο Ευλάμπιο. Πίστεψε, ο ασεβής, ότι έτσι, θα έκαμπε την αδελφή του και θα την μετέστρεφε, πιο εύκολα. Στη συνέχεια δίδει εντολή, να κάψουν καμίνι, προκειμένου, να τους βάλει μέσα, για να τους ξεφορτωθεί. Μέχρις, ότου, μαζέψουν τα ξύλα, για να πυρακτώσουν το καμίνι, κρεμάει ο ασεβής την Αγία Ευλαμπία, από τα μαλλιά, για να την κάνει να πονάει και να υποφέρει, σε όλο το διάστημα της προετοιμασίας, που απαιτούνταν, να κάψουν το καμίνι. Μόλις, ετοιμάστηκαν όλα, οι δήμειοι παραλαμβάνουν τον τυφλό Άγιο Ευλάμπιο και τον οδηγούν στο καμίνι, ενώ, η αδελφή του μπαίνει στο καμίνι, τρέχοντας. Ο κόσμος, με κομμένη την ανάσα, παρακολουθούσε το θέαμα. Το πυρακτωμένο καμίνι, μεταβλήθηκε σε δροσιά, γιατί Άγγελος Κυρίου τους προστάτευε και οι Άγιοι, ξέσπασαν σε ύμνους, ευχαριστούντες και δοξολογούντες τον Θεό. Την ίδια ακριβώς ώρα οι παρευρισκόμενοι ξεσπούσαν σε ζητωκραυγές και αναφωνούσαν, ότι είναι ο Αληθινός Θεός, ο Θεός των Αγίων και έγιναν Χριστιανοί.

Μόνο, ο αιμοχαρής και αιμοβόρος τύραννος, δεν πίστευε στο θαύμα που συνέβαινε και

Οι Άγιοι Ευλάμπιος και Ευλαμπία.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Παρασκευή, 17 Αύγουστος 2012 07:50 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 29 Μάρτιος 2021 19:51

απογοητευμένος από το αποτέλεσμα, δίδει εντολή να τους αποκεφαλίσουν. Την ίδια στιγμή οι δήμιοι, παραλαμβάνουν τον Άγιο Ευλάμπιο και του κόβουν το κεφάλι, ενώ, η αδελφή του Ευλαμπία αφήνει την τελευταία της πνοή, πριν, προφθάσουν οι δήμιοι και την ακουμπήσουν, με τα ακάθαρτα χέρια τους. Ήταν στις 10 Οκτωβρίου και τη μέρα αυτή, γιορτάζεται από την Εκκλησία μας.

Απολυτίκιο του Αγίου:

Της φύσεως δεσμώ, συνημμένοι ενδέως, ομόψυχοι στερρώς, ως ομαίμονες Θείοι, ατάδελφοι Μάρτυρες, εν αθλήσει ωράθητε ω Ευλάμπιε, συν τη σεμνή Ευλαμπία. Όθεν στέφανον, τιμητικόν δεδεγμένοι, ημάς διασώζεται.

Ακούστε το απολυτίκιο των Αγίων:

{mp3}ag-eulampios{/mp3}

ΠΗΓΕΣ:

1. Εκδόσεις Ορθόδοξου Τύπου « ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΕΥΛΑΜΠΙΟΣ ΚΑΙ ΕΥΛΑΜΠΙΑ» Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.
2. Απολυτίκια Αγίων, Byzmusic.gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο των Αγίων, τον αφιερώ νω:

1. Σε όσους φέρουν βαπτιστικά το όνομα των Αγίων, να προστατεύεται η ζωή τους, από τη Χάρη Του.
2. Στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, να προστατεύεται η ζωή τους, από τη Χάρη των Αγίων.

Σπήλι, Αύγουστος 2012.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.

Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου Σπηλίου.

Οι Άγιοι Ευλάμπιος και Ευλαμπία.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Παρασκευή, 17 Αύγουστος 2012 07:50 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 29 Μάρτιος 2021 19:51

{JComments ON}